poolest enam sesse ülevaatesse ei tohiks kuuluda), siis sellegi ala tõus 1934. a. näitab, et meil tegemist on üldise pinge ja hoo tekkimisega neil aladel, mis seisavad poliitikast väljaspool. 1934. a. suurimaiks spordisündmusiks olid Eesti Mängud ja teiselt poolt ka Eesti-Soome-Ungari kolmikmaavõistlus jalgpallis, kus Eesti Soome järele tuli teisele kohale. Kergejõustiku alal imetleti välismailgi Gustav Sule odaheidet (71,48), mis talle tõi 1934. a. eesti parima sportlase nime ja kuldmedali. Teise õnnelikuma kergejõustiklasena jõudis Arnold Viiding eesti spordientusiastide vaimustuse saatel Euroopa meistriks kuulitõukes. Ka mitmed teised spordialad osutasid tugevat tõusu. Laskespordi alal peeti kaks maavõistlust, Soome ja Poolaga, ja võideti mõlemad. Üldse oli 1934. a. 23 maavõistlust, mis tõid 10 võitu, 4 viiki, 9 kaotust. Möödunud aasta saavutiste järgi ei jää Eesti enam maha keskmise tasemega Euroopa spordimaadest.

* *
*

Ruttavaist ülevaateist aastavahetuse ajalehtedes meie vaimuelu kohta a. 1934. vilksatas mõte t ö ö ausse tõusmisest vaimutegelaste keskel 12. märtsi pöörde tulemusena. Tõepoolest kõnelebki kogu meie looming 1934. a. pingutavast tööst, kuid tööidee võib näida 1934. a. üleskerkinuna ainult sellele, kes alles sest ajast peale meie kultuurielu on hakanud lähemalt jälgima. Kirjanduse alal on see varem rea tööde põhiprobleemikski olnud, töömõtte pidevast õhutamisest teoreetilises kirjanduses viimase viie-kuue aasta jooksul hoopis kõnelemata. Meie vaimuelu põhisuund on olnud terve ja jõuline juba enne 1934. a. ja ainult sellega saabki seletada seda, et 1934. a. sel alal on olnud nii viljakas.

Eesti kroonika 1934, lk. 89